

жены ходять, че сж быле честны жены, и слѣдъ обѣдъ ся расхождать съ най-почтенны мжжіе изъ семейства-та на кардиналы-тѣ, и отъ свѣщенници придружены. Ный ся надѣваме че Ваша Святость е избранна, за да въздигнете Христово-то име между народа и наше-то духовенство отъ кое-то то е забравенъ; що-то за напрѣдъ Христось да живѣе въ наши-тѣ сърдца и да ся яви въ наше-то обхожденіе, да исцѣри нашѣ-тѣ болесть, да съедини свое-то стадо въ едно; да отклони отъ насъ гнѣва и отмыщеніе-то Божіе, кои-то ный заслужиме, и кои-то высятъ надъ главы-тѣ ны, и кои-то скоро можтъ да ся изливатъ врѣхъ насъ.» Това писмо е было отправено къмъ Папа Пія III но останѣ безуспѣшно; и единъ отъ съчинители-тѣ му, Кардиналь *Караффа*, кога-то послѣ възлѣзе на Папскый прѣстолъ подъ име Павель IV, заповѣда що-то тойзи съвѣтъ, кой-то ся даде на прѣдшественника му, да ся запише въ *число-то на забранены-тъ списанія*. Но Евангелско-то ученіе знаяло да си намѣри входъ въ Италиѣ. Списанія-та на Лютера, купно ся занесохъ въ Италиѣ, и ся четохъ съ голѣмѣ жедность, тѣмъ що-то книгопродавци-тѣ правяхъ съ тѣхъ голѣмѣ търговіѣ. Меланхтонъ пише: «Цѣлы книгопродавници ся принесохъ по панаиры-тѣ. Ако и да издаде Папа-та новѣ заповѣдъ противъ насъ. Но истиннѣ-тѣ не може да ся удуши.» — Къмъ това ся появи въ 1530 годинѣ Новый Завѣтъ прѣведенъ отъ *Бруціоли* на Италианскый языкъ и търсеше